

Bong Wi en Eunice Massar

Ik stond erbij en ik keek ernaar...

Een klein stukje van een dinsdag, kort geleden, in Phnom Penh. Bidden jullie mee voor Bong Wi?

"Vanmorgen ga ik, zoals elke dinsdagmorgen, zwemmen bij Phnom Penh Sports-club. Mijn 'vrije' ochtend. Sak past op de kids. Joy en Micha hebben wat huiswerk gekregen om zelfstandig te maken en 's middags hebben ze via Skype 'home-schooling' met oma. Dat is genieten! Meestal is er een goede verbinding en hebben ze elkaar heel wat te vertellen. Ze zingen samen, oma vertelt een Bijbelverhaal en leest een leuk boek voor. Daarna spelen ze samen met Lego en Play-mobil. Alles via het beeldscherm, maar voor de kids en voor oma vormt het geen probleem om er volop van te genieten :-)

Ik geniet ervan om even in m'n eentje te zijn. Met de moto-dup (motor-taxi) heen, zwemmen in een heerlijk rustig zwembad en lopend weer terug. Ik besluit langs te gaan bij Bong Wi, een vrouw van 38 jaar, waar we altijd fruit kopen. Ze is getrouwd en heeft 1 zoon van 15 jaar. Laatst hebben we een keer bij haar thuis gegeten samen met haar 2 zussen. Ruim een week terug is Mart-Jan nog bij haar kraampje geweest om fruit te kopen, voordat zij haar familie op het platteland ging bezoeken, en het is hoog tijd om weer even mijn neus te laten zien.

Natuurlijk moet ik gelijk gaan zitten en krijg ik zoals altijd een beker rietsuikersap. Grappig. Vandaag krijg ik krijg het opeens in een glas i.p.v. in de plastic wegwerpbekers waarin ze het altijd verkoopt. Haar zoon gaat het glas speciaal voor me halen. Voordat we bij hen gegeten hebben kreeg ik altijd

gewoon zo'n plastic beker. Zou het iets betekenen? En zo ja, wat dan? We praten een poosje. Ik vraag hoe het met Pchum Ben (een 15 daags Cambodjaans religieus festival) geweest is bij haar familie op het platteland. Ze is enthousiast. Het is erg fijn geweest. Vier dagen vol gezelligheid, spelletjes, samen eten. Heel de familie was er.

Na even samen te hebben gezeten en wat klanten te hebben geholpen zegt ze opeens tegen haar zoon: "Koown (= 'kind'), haal binnen even het boek, haal even Preah Kompie (= 'Bijbel')." Ik kijk verbaasd op. Zou ik het verkeerd hebben verstaan? Maar nee, want daar komt haar zoon naar buiten met een Bijbel! Ik kan m'n ogen haast niet geloven. Wat gebeurt hier? Bong Wi vertelt me dat ze deze Bijbel hebben gekregen toen haar man heeft geholpen met de bouw van een kerk. Haar man heeft me een tijdje terug een keer wat foto's hiervan laten zien en een oude liturgie van de opening van de kerk. Dan zegt ze: "Ik ben begonnen om in de Bijbel te lezen". Ze vertelt dat ze als kind niet lang naar school is geweest omdat haar ouders arm waren, maar dat ze wel heeft leren lezen. Ze zegt dat ze nog maar zo weinig heeft gelezen en dat het wel een erg dik boek is :-). Dan pakt ze het boek over van haar zoon, gaat naast me zitten en begint me voor te lezen uit Genesis 1. Gewoon in haar kleine kraampje met fruit voor het huis. De hele buurt kan meeluisteren. Ze helpt me om het Khmer te volgen, terwijl ze soms zelf ook nog zoekt naar de juiste woorden en om zichzelf lacht als ze het verkeerd uitspreekt.

Zij heeft het denk ik niet in de gaten, maar wat er gebeurd raakt me enorm. Ik moet echt even slikken. Dit voelt als "ik sta erbij en ik kijk ernaar". Ik mag kijken naar wat God doet. En ik doe

eigenlijk niks. Wat is er al gebeurd in het hart van deze vrouw? In haar familie? En wat zal er nog gebeuren? Ik spreek een klein beetje Khmer, de relatie met deze vrouw en haar gezin groeit langzaam maar zeker (en zij trekt er haast harder aan dan wij...), maar ik ben echt nog niet in staat om op geestelijk vlak veel met haar te delen. De geestelijke taal in Cambodja is zo anders dan de taal die de mensen in het dagelijks leven gebruiken. En ik begrijp nog zoveel dingen uit de cultuur niet. Wat weet en begrijpt ze? Wat kan ik wel of niet zeggen? Ik voel me vaak klein en onmachtig. Sinds we dit gezin kennen bidden we dat ze in ons leven en in de contacten die er zijn steeds maar weer iets van de Heer Jezus mogen zien. En nu mag ik zomaar kijken naar een klein stukje van wat de Heer aan het doen is... Wat is Hij genadig... Het helpt me om de dingen in het juiste perspectief te blijven zien. God heeft de regie!

Bong Wi gaat ondertussen rustig verder met lezen. Bij de woorden die ze niet snapt zet ze met pen een kruisje. "Die vraag ik aan mijn zoon". Ze leest ongeveer 15 verzen en vertelt mij af en toe samenvattend wat er gebeurt :-). Als ze de eerste alinea uit heeft zegt ze: "Nu is het tijd voor je om fruit te kopen en thuis rijst te gaan eten. Een volgende keer weer verder!" Ik koop 2 kilo appels, een soort mandarijnen, een watermeloen en een grote pomelo en stil en verwonderd loop ik terug naar huis..."

Bidden jullie mee voor Bong Wi, haar gezin en haar familie? Dat bij het lezen van de Bijbel de Heilige Geest krachtig in haar mag werken en haar mag overtuigen van Wie de Heer is en wie zijzelf is? Wat zou het geweldig zijn als zij met haar gezin tot geloof zal komen... En bidden jullie ook mee voor haar bescherming? Het is een donker land hier...